

Entrevista Manel de la Rosa

Escriptor. El nou projecte editorial del segell barceloní Periscopi es va presentar dies enrere a Manresa amb la presència del seu primer autor català, Manel de la Rosa, que fa el seu debut en el terreny de la novel·la amb «Cada color d'un riu». Un relat vibrant sobre el retrobament inesperat de dos amics d'infantesa que necessiten oblidar un fet tràgic del seu passat

«Les escenes de sexe i els crims són el més difícil d'escriure: està tot dit!»

► El barceloní Manel de la Rosa va presentar a Manresa el seu debut literari, una novel·la d'intriga

Toni Mata i Riu
MANRESA

■ El debut novel·lístic de Manel de la Rosa (Barcelona, 1961), *Cada color d'un riu*, acompanya la irrupció en el panorama editorial català del nou segell barceloní Edicions del Periscopi. Dues estrenes simultànies que conflueixen en la història de dos amics d'infantesa que es retroben al cap d'una dècada sense haver fet net dels traumes del passat.

■ La Minkara, protagonista de la novel·la al costat de l'Àlex, diu en un moment donat que només vol deixar de tenir por. Què hi ha darrere d'aquesta frase?

■ Aquest és un dels punts culminants de la història. La Minkara pateix dos cops una brusca pèrdua de la innocència quan encara és petita, i la novel·la parla del contrast entre el gaudi de la vida i la por de viure-la, perquè viure implica un risc. No saps mai què hi ha rere cada cantonada.

■ D'aquí surt la noia sota l'aigua de la portada?

■ Cadascú té la seva vivència d'un mateix problema. Una altra protagonista, la Xènia, retreu a l'Àlex que es cregui ser l'únic que pateix. Qui més qui menys ha experimentat el dolor, a tothom se li ha mort algú proper. La noia sota l'aigua exemplifica la incapacitat dels personatges de la novel·la de no voler sortir a la vida i avançar.

■ *Cada color d'un riu* no estalvia complexitat psicològica ni escenes pujades de to. Com va afrontar el repte?

■ Les escenes de sexe i els assassinats són els passatges més difícils d'escriure. És molt difícil dir quelcom que no s'hagi dit. Em va resultar molt complicat. Vaig voler fer una novel·la fosca, introspectiva, però

Manel de la Rosa va parlar de la seva novel·la a la llibreria Petit Parcir

també amb molta marxa i que hi tinguessin protagonisme els sentiments. Crec que les narracions han de ser àgils, has de plantejar preguntes que siguin prou atractives per tal que el lector en vulgui saber la resposta.

■ Diuen els novel·listes que sovint els personatges fan la seva pròpia vida. S'hi ha trobat?

■ Els personatges són cosa de l'escriptor, però és cert que quan et poses a escriure n'hi ha que et resulten més llaminers i el seu paper pren més extensió. A mi, com a lector, m'agraden les novel·les amb personatges llaminers, individus amb els que me n'aniria a sopar. També penso que els escriptors hem de ser una mica sàdics amb els perso-

EDICIONS DEL PERISCOPÍ. 18 EUROS. 248 PÀGINES

natges i torturar el lector amb ells, fer-lo patir.

■ Com és que publica en una editorial novella com Periscopi?

■ Quan era alumne a l'Ateneu vaig coincidir amb Aniol Rafel, va conèixer el meu projecte i em va dir que si fos editor me'l publicaria. I temps després, aquella promesa es va fer realitat.

■ Vostè va ser alumne i ara exerceix la docència a l'Escola d'Escriptura de l'Ateneu Barcelonès. Això implica llegir molts esborranys dels seus estudiants. No li enterboleix el pensament a l'hora de centrar-se en la seva narració?

■ No em contamina dels seus textos, però reconec que de vegades acabo saturat. Són 34 novel·les, cadascuna amb dos personatges... T'emportes la feina a casa i arribas un punt que t'estàs duxant i penses en com arreglar les deficiències de la novel·la de tal alumne o de tal altra. L'Ateneu té molt ressò, és la segona escola del món en número de persones matriculades, amb unes 1.600, només darrere de l'escola de Nova York.

■ No tot el que ha de llegir deu tenir uns mínims.

■ Sí, és clar. És una tasca molt satisfactòria, però també hi ha les iaies que només parlen de la guerra civil i les noies que fan històries de zombies.

■ Ja té a punt la segona novel·la?

■ Tinc problemes amb un text que estic escrivint, però és qüestió d'anar-hi desolent.

La sarsuela «La tabernera del puerto», el 24 de març al Kursaal de Manresa

► Les entrades tindran un preu de 28 euros i es podran començar a comprar el dia 15 de desembre

REDACCIÓ | MANRESA

■ La companyia «Sarsuela de Sant Cugat del Vallès» representarà *La tabernera del puerto*, un dels títols emblemàtics del gènere, el dia 24 de març (18 h) al teatre Kursaal de Manresa. Les entrades tenen un preu de 28 euros (25 euros amb el carnet del Galliner) i es podran començar a adquirir el proper 15 de desembre a les 11 h, a les taquilles i al web www.kursaal.cat.

La tabernera del puerto és una sarsuela en tres actes ambientada en la imaginària localitat costanera de Cantabria, amb música del compositor Pablo Sorozábal i llibret de Federico Romero Sarac-haga i Guillermo Fernández-Shaw. La peça, que tracta d'una història d'amor i de contraband de drogues, es va estrenar el dia 6 d'abril de l'any 1936, una mica abans de l'inici de la Guerra Civil espanyola, al Teatre Tívoli de Barcelona.

Avinyó veurà el JazzNadal del trio format per Farrés, Camp i Fortuny

REDACCIÓ | MANRESA

■ El local Catalunya d'Avinyó serà l'escenari d'un dels concerts de la gira de l'espectacle JazzNadal, una muntatge musical de nova creació que protagonitzen la trompetista santpedorenca Mireia Farrés, titular d'aquest instrument a l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, el pianista manresà Manel Camp i el saxofonista Llibert Fortuny. L'actuació tindrà lloc el proper 22 de desembre a partir de les 10 de la nit, amb entrades a 6 euros que es podran comprar des d'una estona abans de l'inici de la funció.